

1955-56 bevilget et yderligere statstilskud på 500 000 kr., og indenrigsministeriet er sindet at søge det ærede udvalgs tilslutning til, at den resterende del af underskuddet dækkes ved en bevilling på tillægsbevillingsloven for 1956-57 på 408 000 kr. Såfremt tilslutning hertil gives, vil statskassens og landsforeningens tilskud for året 1955-56 blive henholdsvis 3 608 000 kr. og 1 372 416 kr., og statskassens tilskud vil i overensstemmelse med de senere års praksis være afpasset således, at driften af radiumstationerne ikke medfører driftsunderskud for landsforeningen.

J. SMØRUM

/ Lorek,
fg.

Til folketingets finansudvalg.

Svarskrivelse:

Indenrigsministeriet. København, den 8. marts 1957.

Under henvisning til det ærede udvalgs skrivelse af 30. januar 1957 vedrørende det på finanslovsforslaget for 1957-58 under § 13 III. G. 13. ansøgte tilskud til Samfundet og Hjemmet for Vanføre og Landsforeningen mod Børnelammelse (Polio) til dækning af udgifterne ved befordring af børnelammelsespatienter til ambulant behandling skal jeg oplyse følgende vedrørende de heromhandlede foranstaltninger:

For at sikre det meget store antal børnelammelsespatienter fra epidemien i 1952-53 den bedst mulige og for samfundet den billigste efterbehandling for de som følge af sygdommen opståede lammelser blev der med det ærede udvalgs tilslutning i skrivelse af 28. marts 1953 (aktstykke nr. 590) etableret en fribefordringsordning for børnelammelsespatienter under administration af Samfundet og Hjemmet for Vanføre og Landsforeningen mod Børnelammelse (Polio). Efter denne ordning ville alle patienter med lammelser, der skulle underkastes fysiurgisk behandling, få ret til fribefordring til ambulant efterbehandling på de af de pågældende institutioner oprettede efterbehandlingsafdelinger eller på de almindelige sygehuse. Derved ville det være muligt at udskrive patienterne fra sygehuse på et tidligere tidspunkt, og samfundet ville spare meget væsentlige beløb til sygehuseophold for de pågældende. Også fra patienternes synspunkt ville denne behandlingsform være at foretrække ikke mindst under hensyn til, at et meget betydeligt antal af patienterne var børn under den skolepligtige alder.

Etableringen af en særlig tilskudsordning skyldes, at de almindelige bestemmelser om fribefordring i folkeforsikringsloven ikke giver hjemmel for fribefordring til den heromhandlede behandling.

Ordningen er tilrettelagt på den måde, at de to institutioner har erhvervet et antal til formålet særlig velegnede automobiler, som forestår befordringen af patienterne i København og omegnskommunerne.

Til patienterne i provinsen, som behandles på de lokale sygehuse, ydes der tilskud til befordringen enten med lillebil eller med de offentlige befordringsmidler.

Ordningen har virket meget tilfredsstillende, idet det viste sig muligt at udskrive patienterne fra sygehuse og de særlige efterbehandlingsafdelinger meget tidligere, end man oprindeligt turde håbe.

Der er fortsat et meget stort behov for opretholdelse af ordningen, idet antallet af patienter stadig er meget betydeligt. For tiden er i alt 330 patienter under ambulant efterbehandling. Heraf befordres 99 børn, 63 voksne til behandling på børnelammelsesforeningens klinik på Tuborgvej, 63 børn og 3 voksne til behandling på